

ANEKDOTAKINCS

Thomas Carlyle angol történetíró nem volt derűs természettel megáldva. Egyszer különösen ingerülten válaszolt a feleségének. Az asszony megbántva érezte magát, és sírni kezdett, majd így panaszkodott zokogva:

- Ha meggondolom, hogy jegyességünk idején folyton azt mondogattad: én a királynőd leszek mindig!

A történettudós mogorván felelte:

- Az igaz, de amikor az ember rájön, hogy borotvát ceruzaheggyezésre, tajtékpipáját pedig arra használják, hogy szegeket verjenek vele a falba, akkor a köztársasági forma felé kezd orientálódni.

x

Oscar Wilde a readingi fegyházban ült. Egyszer meglátogatta őt egy barátja. Rövid ideig beszélgettek. Amikor a látogató elbúcsúzott, az író udvariásan így szólt:

- Köszönöm a látogatást. Ne vegye rossz néven, hogy nem kísérem ki!

x

August Strindberg, a neves svéd író barátaival vendéglőben vacsorázott. Megittak jó pár üveg bort, amikor Strindberg elővette a pénztárcáját, kinyitotta, és hosszú ideig figyelmesen nézegette.

- Mit nézel? - kérdezte tőle a szomszédja.

- Azt, hogy szomjas vagyok-e még.

x

Albert Einsteint megkérdezték, hogy a relativitás elmélete mindig beválik-e.

Einstein a következőket felelte:

- Ha az elméletem beválik, akkor a németek büszkék lesznek rá, hogy német vagyok, a franciák ellenben ki fogják jelenteni, hogy nem vagyok a német nemzet kizárólagos tulajdona, hanem az egész emberiségé. Ha nem válik be az elméletem, akkor a németek feltétlenül ki fogják jelenteni, hogy nem német vagyok, hanem zsidó, a franciák ellenben kárörömmel fogják megállapítani, hogy német vagyok.